

بررسی فرهنگ سنگسری از منظر پاره‌ای از واژگان ریشه‌دار به کار رفته در کوچ‌نشینی و دامداری

نغمه بیدقی‌فر*

کارشناس و پژوهش‌گر مردم‌شناسی

بهمن رحیمی

دانشجوی کارشناسی ارشد واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران

کارشناس پژوهشکده مردم‌شناسی

چکیده

این نوشتار به بررسی انسان‌شناسانه ایل سنگسری می‌پردازد. گویش، آداب و رسوم و آیین‌های خاص این قوم، زمینه مطالعات انسان‌شناسی و زبان‌شناختی این گروه را فراهم کرده است. پیشینه تاریخ این قوم به اولین دسته آریایی‌های مهاجر به ایران، باز می‌گردد. زبان‌شناسان، زبان سنگسری را از گویش‌های دیرین آریایی می‌دانند که پس از قرن‌ها، ریشه‌های آن حفظ شده و در آن از کهن‌ترین واژگان به کار رفته در متون پهلوی و پارسی باستان، استفاده می‌شود. از مشخصه‌های بارز این گویش، می‌توان به پیچیدگی ساختاری، کاربرد ضمائر متفاوت برای جنس مذکر و مؤنث و تنوع واژه‌ها در نام‌گذاری گوسفندان، اشاره کرد. در این مقاله به انسان‌شناسی ایل سنگسر از بُعد دامداری، زندگی عشایری و شاخص‌های فرهنگی از منظر زبان‌شناختی پرداخته می‌شود.

کلیدواژه انسان‌شناسی، عشایر سنگسر، گویش، زبان‌شناسی